

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for ordet.

Venstre kan ikke støtte det her forslag fra SF. Vi mener, det er naturligt, at kriminelle selv hæfter for de udgifter, der er forbundet med deres forsvar i straffesager. Vi mener ikke, det er en udgift, som bør pålægges fællesskabet. Som justitsministeren netop har redegjort for, så findes der en lang række ordninger for ratevis tilbagebetaling, henstand og gælds eftergivelse.

Jeg vil også gerne sige, at jeg forstår intentionerne i forslaget vedrørende resocialisering, og dem deler vi i Venstre. Det er både for den enkelte og for samfundet vigtigt, at dømte, der har afsonet, får en god og hurtig resocialisering. Det er det for dem selv, deres familier, og det er det selvsagt også for samfundet. Men vi tror altså, det er andre forhold, der her er afgørende for, om dømte resocialiseres efter afsonet straf, end de regler, som SF her prøver at tage fat i. Det fremgår bl.a. af regeringsgrundlaget, at dømte skal have yderligere tilbud om behandling og undervisning, mens de afsoner deres straf. Det tror vi er en langt mere virkningsfuld strategi.

Vi ser også i den nylig indgåede aftale i finansloven vedrørende Kriminalforsorgens udvikling de næste 4 år, at der lægges vægt på netop uddannelse, mens man afsoner. Det tror vi er vejen frem.

Vi kan ikke støtte det her forslag, det er naturligt, at det er de kriminelle, der bærer den omkostning. Det er ikke retskafne borgere, der skal bære omkostningerne for, at der er nogle, der har været lovbrydere, og der er som nævnt udmærkede og fyldestgørende regelsæt for gælds eftergivelse, afdragsordninger m.v. Tak.

Kl. 20:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nogle bemærkninger, og den første er fra fru Karina Lorentzen.

Kl. 20:25

Karina Lorentzen (SF):

Jeg er sådan set ikke uenig i, at de, der har begået en forbrydelse, selv skal bære omkostningen ved den straf, de nu har fået. Men det bliver jo en udgift for fællesskabet, hvis den her gruppe mennesker – eller hvert fald en del af den her gruppe mennesker – kommer ud, ikke har et arbejde, ikke får en tilknytning til arbejdsmarkedet, simpelt hen fordi det måske ikke kan betale sig, og går i gang med at begå ny kriminalitet, fordi det hele er så håbløst. Så er min påstand i

Kl. 20:22

hvert fald, at udgiften for fællesskabet så bliver meget større. Er Venstres ordfører ikke enig med mig i det?

Kl. 20:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 20:25

Kim Andersen (V):

Jeg vil allerførst gerne have lov til at takke fru Karina Lorentzen. Jeg er meget glad for, at fru Karina Lorentzen og SF grundlæggende er enige med Venstre i synspunktet i det her spørgsmål, nemlig at det er de kriminelle, de dømte, som skal udrede den omkostning, som de har påført samfundet med deres forbrydelse, med deres kriminalitet.

Jeg synes, at fru Karina Lorentzen vender det en lille smule på hovedet, når hun fremstiller det, som hun gør. Man kan jo bruge den argumentation i mange sammenhænge, at hvad ville det ikke føre til af omkostninger for samfundet, hvis og hvis og hvis. Vi er lidt mere regelrette i Venstre, og vi kan ikke følge det ræsonnement. Vi mener, vi har et udmærket regelsæt på området.

Kl. 20:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning. Fru Line Barfod frafalder også. Tak til ordføreren, der er ikke flere bemærkninger. Så er det den næste i ordfører-rækken, og det er Socialdemokraternes ordfører, fru Karen Hækkerup.

Kl. 20:27

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Vi har hos Socialdemokraterne utrolig stor sympati for tankerne bag forslaget til folketingsbeslutning, men vi har nu alligevel valgt at sige, at vi ikke vil støtte det, fordi vi faktisk er meget enige med justitsministeren i de argumenter og vurderinger, som hun fremførte i sin tekniske forklaring af konsekvenserne af forslaget.

SF's forslag om, at man skal have eftergivelse af sine sagsomkostninger, hvis man ikke har begået ny kriminalitet i 5 år, er meget sympatisk, men rent faktisk mener jeg, at det lige præcis vil gøre op med, om det er en straf, eller om det er en betaling, som man er blevet pålagt at betale. Hvis vi vil holde fast i princippet om, at man skal betale, fordi det er det, der er rimeligt, så bør det jo egentlig ikke være en tidsfrist, som er det afgørende.

Jeg synes, at vi har utrolig gode regler for, hvordan man har mulighed for at få henstand,